

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nº 32

**IK ZEG
ALTIJD: TERUG
NAAR DE NATUUR!
ALLEEN DE NATUUR
KAN ONS REDDEN!**

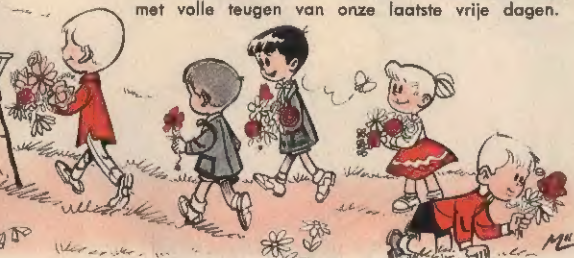
EEN MOOI FEEST

ONZE lieve Vrouw Hemelvaart is een mooi feest dat te midden van de zomer valt en het einde van de vakantie aankondigt. Wij vieren dit mooi feest en, wanneer wij het kapelletje van Onze Lieve Vrouw langs een rustige landweg met bloemen versieren en een weesgegroet bidden, denken wij wellicht ook aan de heerlijke doeken die grote schilders zoals Rubens, Murillo, Titiaan en Correggio van Onze Lieve Vrouw en het Kind Jezus schilderden.

Wij vieren alle Maria's, Marieke's, Annemieke's en Mieke's. In sommige huisgezinnen wordt moeder ook gevierd op 15 augustus.

Men heeft ons verteld dat Maria in het Arabisch «bitterheid» of «zee van smart» zou betekenen, en in het Hebreeuws «verlichtster» of ook «vorstin» wil zeggen.

Wij nemen stilaan afscheid van de zee of van de bergen waar wij onze vakantie hebben doorgebracht, of eenvoudig van de appelboom of van het hoekje op de zolder waar wij tijdens de heerlijke vrije dagen hebben gespeeld of gelezen. Wij halen onze boekentas weer te voorschijn en denken aan de inkopen die wij moeten doen met het oog op het nieuwe schooljaar. We genieten nog met volle teugen van onze laatste vrije dagen.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT :

MARTIN VAN DE VELDE, Dorpstraat, 101, Elsden (Limburg), zou graag korresponderen met een Kuifjelezer, liefst in het Frans.

EDITH JÖHSEH, Waterbleek, 20, Waterschel, is zestien jaar oud en zoekt een korrespondente van haar leeftijd. Edith houdt veel van sport, moderne muziek, film en dansen.

CATHO MUSSEN, Helde, 21, Niel-bij-As (Limburg), zoekt een korrespondente uit België van zeventien of achttien jaar. Catho's hobby's zijn: film, muziek, dans en sport.

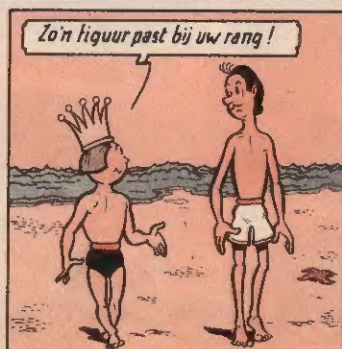
JOAN BUYS, Koningin Juliana-laan, 52, Voorburg (Nederland), zou graag willen briefwisselen met een jongen van veertien jaar uit België of Luxemburg. Joan verzamelt postzegels, houdt veel van tennis en muziek.

OP HET WATER...

MARTIN VAN DE VELDE is een schipperskind en woont op het water. Hij stuurde ons deze foto voor onze permanente fotoprijsvraag. Ze kon daarvoor echter niet in aanmerking komen omdat ze niet scherp genoeg is. We vonden ze schrijven en ze kiekeje echter zo sympathiek dat we dit laatste hier publiceren.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

OPGEPAST! ER
KOMT EEN VOGELTJE
UIT!

ONZE PERMANENTE FOTOPRIJSVRAAG

DEZE week gaat Marc van Overwalle, uit Hofstade, met de palm strijken voor zijn prachtige foto «SNEEUWLANDSCHAP». Bravo, Marc! Je krijgt een mooi fototoestel BROWNIE STARLET.

KODAK geeft je een wenk.:

JE zou graag cineast worden en zelf prachtige kleurenfilms maken, nietwaar? Die droom kan in vervulling gaan, dank zij de puike camera KODAK BROWNIE, die slechts 1.990 frank kost. Met deze camera is het héél makkelijk een mooie film te draaien. Je kleurnamen zullen reeds van de éérste keer opperbest geslaagd zijn. Een eenvoudige filmrol Kodachrome laat je toe 50 verschillende toneeltjes op te nemen. Is dat niet énjig?

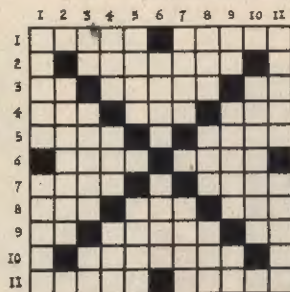
DE WEG VAN DE JONGEREN BP.

OP deze kaart zie je de steden waar er nog wedrennen van de JONGEREN BP. moeten betwist worden. Indien je in een van de aangeduide steden of in de omgeving er van woont, laat je dan inschrijven.

DE WEG VAN DE JONGEREN BP. wordt door heel België georganiseerd door BP. Belgium, met de medewerking van de uurwerken LONGINES, van N. S. U. en van het weekblad «Kultje»!

DIT KRUISWOORD LOST IEDEREEN OP!

HORizontaal:

1. — Rode, witte of paarse, ster-vormige bloem. - Gevlamd edelge-steente.
2. — Middel tegen verkoudheid.
3. — Bevestiging. - Koren en koor-zangen. - Landbouwwerktuig.
4. — Schoenmakersgerief. - Schrijf-gerief. - Vaarwel.
5. — Kringvormig voorwerp. - Paar.

6. — Waterloop. - Deel van de voet.
7. — Tuiniersgerief. - Van tijd.
8. — Klopsterling. - Dieren-verblijf. - Dof.
9. — Vogel. - Rijtuig.
10. — Beroemd Spaans schilder.
11. — «Rust...». - Bede-huisje.

VERTIKAAL:

1. — Nagelbloem. - Gler-zwaluw.
2. — Held uit «Duizend en één Nacht».
3. — Onder aan brieven (afk.). - Scherts. - Pers. voor-nwd.
4. — Begroet. - Dwaas. - Tek-en van begroeting.
5. — Stuk chocolade. - Edel-liechaamsorgaan.
6. — Roelspaan. - Lule sap.
7. — Vierhandige zoogdier-en. - Maalstroem, afgrond.
8. — Alkool. - Noodseln. - Groente.
9. — Reeds. - Zeer klein iets. - Plaatsaanduiding.
10. — Man van adel.
11. — Vloersteen. - Monster.

Oplossing volgende week.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

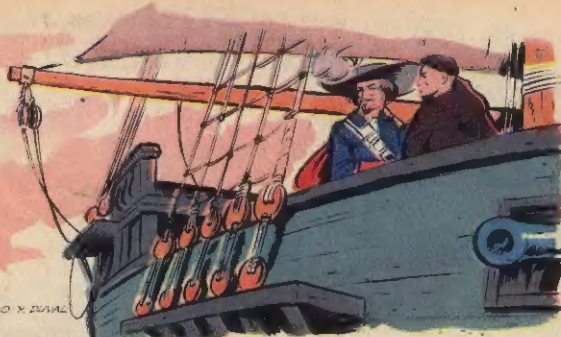
PATER

Louis HENNEPIN

TEKENINGEN : HENK

IN 1673 keert Cavellier de la Salle op aanraden van Lodewijk XIV naar Canada terug, om er zijn pionierswerk verder te zetten. Als admiraal neemt hij de jonge Belgische pater Hennepin mee.

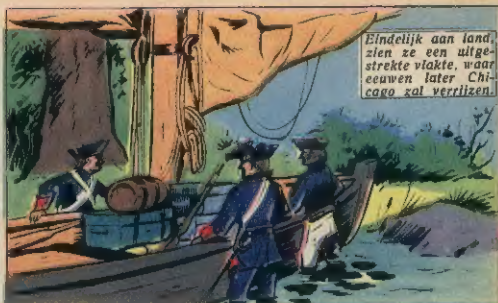
SENARD X DUAL

Achterenvolgens wordt het Erie-meer, het Huron-meer en het Illinois-meer overgestoken, soms te midden van hevige stormen...

Eindelijk aan land, zien ze een uitgestrekte vlakte, waar eeuwen later Chicago zal verrijzen.

Illinois-Indianen, wier taal pater Hennepin spreekt, helpen de Blanken het fort « Crève-Cœur » bouwen.

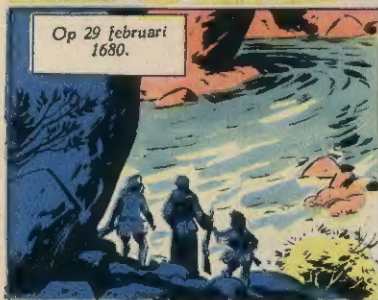
Enkele maanden later... Hier kunnen wij het geen twee winters uithouden. Mondvoorraad en munitie raken uitgeput!

Ik ga nieuwe voorraden halen in Fort Frontenac. Tracht intussen uit te maken of er een bevaarbare weg in de buurt is.

Met de trappers Ako en Dugay begeeft de entoesiaste pater zich op weg...

Op 29 februari 1680.

Een stroom!

Tussen die rotsen kan men onmogelijk varen.

We moeten een kanaal bouwen in de daanse stijl. Daarmee geraken wij misschien verder.

De baas had ons al een bevelen de omgeving te verkennen.

De gelegenheid is echter té mooi, om niet naar het zuiden te varen. Je bent toch niet bang?

Zes dagen later roeien de drie mannen met hun boot tussen de rotsen.

DE ZEE!

Op zekere avond...

Neen, dat is de « Meschippi »... De « grote rivier » van de Indianen!

Verzeld door de geestdrijft van de kleine monnik, zijn de twee trappers bereid steeds verder te trekken...

Ik voel me toch niet gerust!

Niemand weet welke volkstammen in deze streek wonen...

Wat heb ik je gezegd?

Niet schieten!

Het zijn blijken van genegenheid! Hij verzekert dat de stroom tot in Mexico vloeit.

Wilden!

Maar drie maanden later ontmoeten ze een minder gunstig gestemde Indianenstam...

Na 400 mijlen te hebben afgelegd...

De oceaan!
De golf van Mexico
God zij geloofd!

Dit kruis met onze naam
en datum zal een aandenken
blijven aan onze tocht.

Ter ere van
de koning van Frankrijk doop
ik dit land Louisiana!

Maar enkele dagen later verdriift een Spaanse boot de drie mannen die zich op een gebied bevinden, dat Spanje als zijn bezit aanziet.

Gedurende verschillende weken roeien ze terug stroomopwaarts.

Zij steken de monding van de Illinois voorbij, alvorens naar het fort terug te keren, en besluiten eerst nog de Mississippi te verkennen.

Daar worden ze opgehouden door de Sioux...

De Bleekgezichten hebben ons grondgebied geschonden!

Wij komen als vrienden, en willen het groot opperhoofd begroeten en hem dit geschenk aanbieden: een stok die vuur spuwt!

De toewijding en de handigheid van de kleine Franciscanen stellen de kunst van de tovenaars in de schaduw.

Het opperhoofd van de stam neemt hem weldra aan als zijn zoon.

Koek goed!

Je moet weten dat mijn vader bakker is in Ath, in de streek van Doornik!...

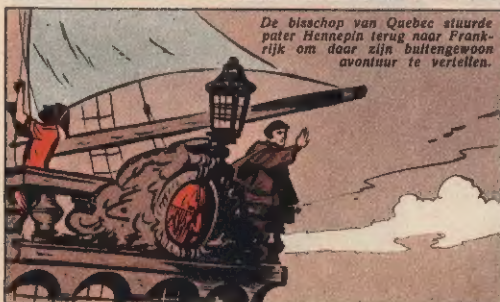
Gebruik makend van dit oponthoud, noteert de pater zijn indrukken en observaties over de taal en de gebruiken van de Sioux.

Zeven maanden later wordt hij tegen een losgeld bevrijd, en keert naar Quebec terug.

U hier, pater? Wij dachten dat men u aan de folterpaal gesceperd had!

Waren jullie drie maanden later gekomen, dan was ik groot opperhoofd van de Sioux geworden!

De bisschop van Quebec stuurde pater Hennepin terug naar Frankrijk om daar zijn buitengewoon avontuur te vertellen.

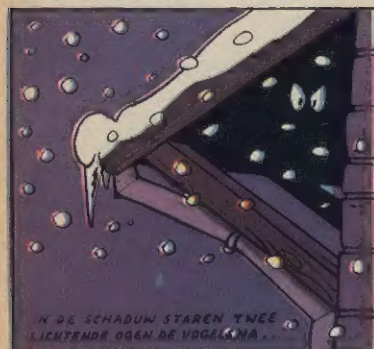

Zijn «beschrijving van Louisiana» verscheen op 16 januari 1683.

Te Minneapolis staat het standbeeld van de dappere kleine Franciscan, de eerste Blanke die de grootste stroom van de wereld in beide richtingen heeft verkend.

VAN CHLOROPHYL DOOR RAYMOND MACHEROT

Op het gras zie je kleine waterhoenen; een gulzige ekster komt op de arm van M. Aubertin zitten om een lekker hapje te pikken.

IN het hartje van de stad, te midden van het lawaai van trams en auto's, ontdekte ik een mooie rustige tuin met honderden inlandse en exotische vogels. Zij wonen daar in vrijheid of in kooien en zijn volmaakt gelukkig.

Jean-Pierre Aubertin, een man van 31 jaar, is een vriend van de vogels. Hij heeft er meer dan tweehonderd en geeft hen het beste deel van zijn tijd. Ik vroeg hem :

— Sedert wanneer interesseert u zich voor vogels ?

— Sedert mijn prille jeugd. Ik was nog maar zeven jaar toen ik de vogels reeds urenlang aandachtig gadesloeg. Ik zag ze de vleugels uitslaan en in de lucht stijgen, en ik wenste hetzelfde te kunnen doen. Het mysterie van de vogels interesseerde me toen reeds.

— U zegt dat u van de vogels houdt, maar u sluit ze op in kooien. Hoe knoopt u dat aan elkaar ?

— Ja, sommige vogels houd ik in kooien, maar u ziet zelf dat ze gelukkig zijn. Hun afhankelijkheid en hun vrolijk gezang bewijst zulks. Kijk, die kleine merel pikt van tussen mijn lippen het stukje fruit dat ik hem aanreik en daar heb je een Shamamerel die vriendelijk in mijn vingers komt pikken om me aan het verstand te brengen, dat hij graag een zoektocht zou hebben. De goudvink komt het groen steeds uit mijn hand opeten en deze kraai pikt heel voorzichtig van mijn tong de broodkruimeltjes op. Wanneer ik ga eten, dan volgt deze tortelduif me. Ze komt op de rand van mijn bord zitten en bekijkt me dan alsof ze zeggen

wou : « Waár er eten is voor een mens, is er ook wel voor een duifje, wat ? » En dat is de Japanse nachtegaal (afkomstig uit China), die zuiver en gevoelig begint te zingen zodra hij me ziet. Kom, ik toon u nu mijn merel van Beo !...

— Heb je smakelijk gegeten ? Was het lekker ?

En de merel begon te fluiten alsof hij zeggen wou : « Ja, ja, het was erg lekker ! »

— Deze zanglijster, zo ging Jean-Pierre Aubertin verder, zong niet toen ik haar in het begin had. Ze bleef hele dagen verscholen zitten in een kleine den en keek zo treurig dat ik medelijden met ze had. Ik liet haar dus weer vrij. Enkele dagen later zag ik tot mijn grote verwondering dat de zanglijster was teruggekomen en rusteloos rond haar kooi fladderde. Ik deed de deur open en ze vloog zonder aarzelen binnen. Sederdien is mijn zanglijster heel gelukkig en ik ook. Zij is mijn lieveling geworden !

— Welke soorten van vogels houdt u hier ?

— Tussen de inlandse vogels ziet u hier merels, lijsters, groenvinken, sijsjes, distel-

Een ekster op de schouder, een kraai aan de voeten. Deze jongen houdt van vogels en weet hoe hij er mee om moet gaan. Doch, de doos met vogelzaad staat niet ver af !

VERTELT ME OVER ZIJN VRIENDEN:

TWEEHONDERD GEVEDERDE KOSTGANGERS

vinkjes, geelgorzen, vinkjes en zelfs enkele mussen.

— En de exotische vogels?

— Ik heb kardinalen uit Virginië, Bengalis, Chinese kwartels, parkieten, papegaaien, kanarievogels uit Mozambique, mandarijnen, zangertjes uit Cuba, en nog vele andere...

— Ik veronderstel dat die vogels veel werk en zorg meebrengen. Kost het veel al die vogels te houden?

— Meer dan 2.000 frank per maand, voor hun voedsel alleen. Aan mijn gevederde vrienden geef ik dit geld graag uit.

— De ornithologie is dus uw hobby?

— Ja, de vogels zijn mijn hobby. Ze zijn mijn vermaak, mijn verstrooiing en je mag me vrij geloven, men leert heel veel wanneer men het leven van de vogels gadeslaat en men er zich ernstig mee bezighoudt.

Deze kraal voelt
zich best op de schouder
van haar
kleine vriend!

Indien je van vogels houdt en je wenst meer over hen te vernemen, schrijf ons dan. Alle vragen worden beantwoord!

Kom, kom! zegt kleine Christian. De ekster en de kraai beantwoorden deze invitatie

J.-P. Aubertin heeft me een hele reeks anekdoten verteld. Indien ze je interesseren, dan verkap ik ze wel een van de volgende weken. Vandaag moet ik je verlaten. Ik hoop dat mijn ontdekking in het hartje van de stad je interesseert. Ik zelf was erg fier op mijn vondst!

WIE KRIJGT DE REGENBOOGTRUI?

NU ik mijn twaalfde Ronde van Frankrijk weer achter de rug heb, meende ik eens over iets anders te kunnen praten dan over wielrenners, fietsen, bergen, ritten tegen het uurwerk en wat weet ik meer. Maar, ik heb een blik geworpen op de sportkalender en ik zie dat er geen sprake van wezen kan over een andere sport dan over de wielersport te schrijven. En waarom? Wel, omdat wij de beste en de snelste wielrenners ter wereld heel spoedig samen zullen zien te Zandvoort en te Amsterdam om er het wereldkampioenschap te betwisten. De kampioen van de Ronde van Italië krijgt een roze trui, de overwinnaar van de Ronde van Frankrijk een gele, de wereldkampioen krijgt een regenboogtrui.

ZE HANGEN IN ONZE KLEERKAST
NEEN, in mijn eigen kleerkast moet je de regenboogtrui wel niet gaan zoeken. Ik bedoelde door deze titel alleen, dat men vele van deze truitjes in de kleerkasten van de Belgische wielrenners zou kunnen vinden. Rik Van Steenbergen was driemaal wereldkampioen en bezit dus drie regenboogtruien. Erik Schotte was het tweemaal. Zie je, dat zijn er al vijf voor ons klein landje! Niet zo kwaad, he?

RIK EN RIK!
VOOR het laatste wereldkampioenschap waren wij heel sterk! Wij hadden onze best kampioenen in het strijdperk geworpen, en nochtans haalden wij de trui niet thuis. Waar schijnlijk kwam dit omdat wij de twee « Rik ken » hadden meegestuurd. Rik Van Steenbergen en Rik van Looy verdragen elkaar niet al te best. Zij verkiezen het de strij te staken dan door elkaar verslagen te worden. En je weet het, wanneer twee honden vechten om een been, dan loopt de derde mee heen! Ercole Baldini ging met de regenboogtrui lopen... Wij hopen nu maar, dat de een les is geweest voor onze renners en dat zij in het volgende wereldkampioenschap hun persoonlijke veten zullen vergeten om de e van ons land en onze kleuren hoog te houden!

★

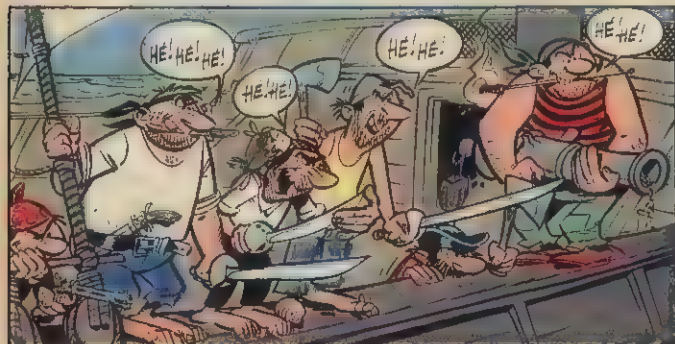
Het wereldkampioenschap wordt dus in twist onder de blauwe hemel van Hollan. Wij wensen alle Hollandse renners veel succes en al onze lezers van boven de Moerdijk veel kijkgenot, hetzij ter plaatse hetzij even tueel aan hun televisitoestel!

Hoempa Pa Pa

Dit verhaal is voortzet van Hoempa Pa en Dubbele Scalp naar de Oude Wereld. Onze

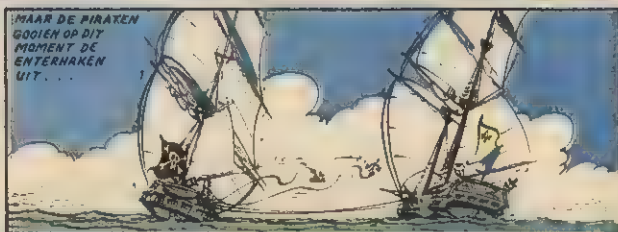
Broeder Dubbele Scalp, volg me!

Maar Hoempa Pa, de piraten zullen ons schip enteren!...

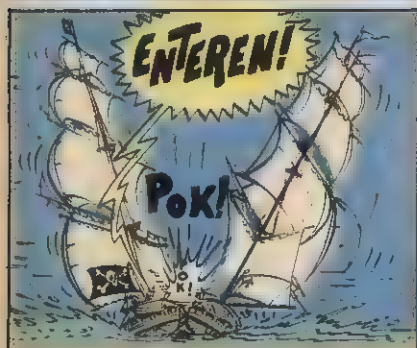
Wij moeten aan dek blijven om hen af te slaan...

Broeder, zwijg en grijp dit touw... Daarmede kunnen wij op de grote prauw van de vijand springen.

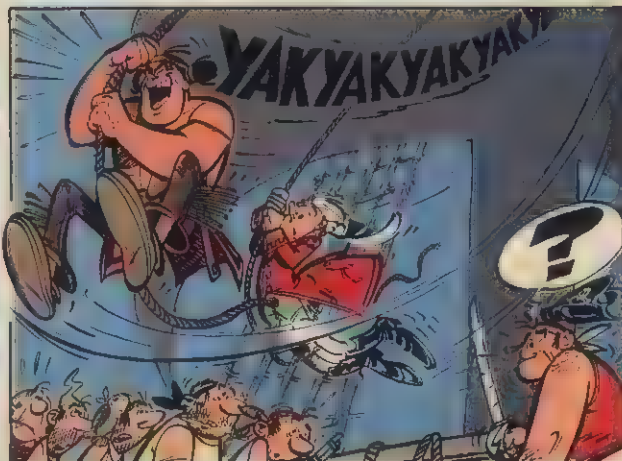

MAAR DE PIRATEN GOEIHEN OP DIT MOMENT DE ENTERHAKEN UIT...

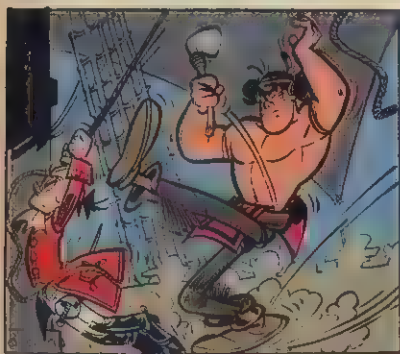
ENTEREN!

POK!

YAK YAK YAK YAK

?

Hoempa Pa, meen je niet dat we een beetje lichtzinnig gehandeld hebben?

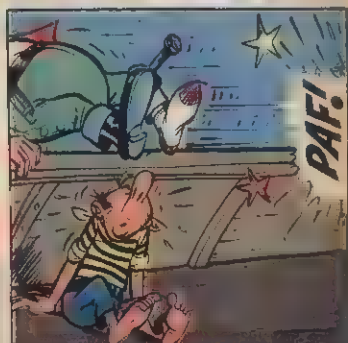
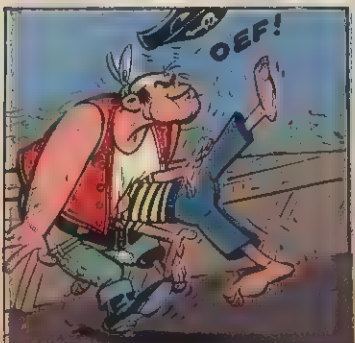
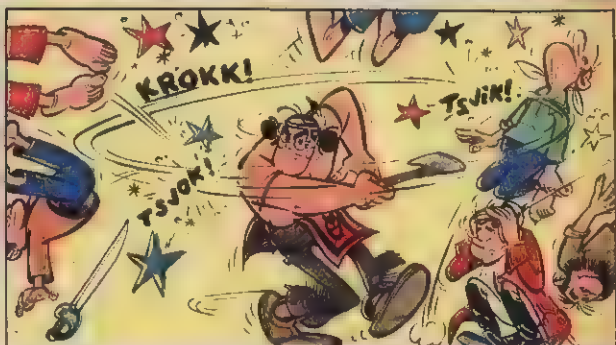
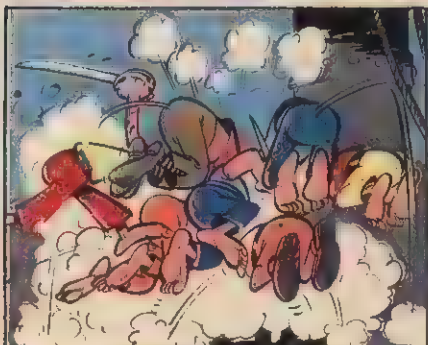
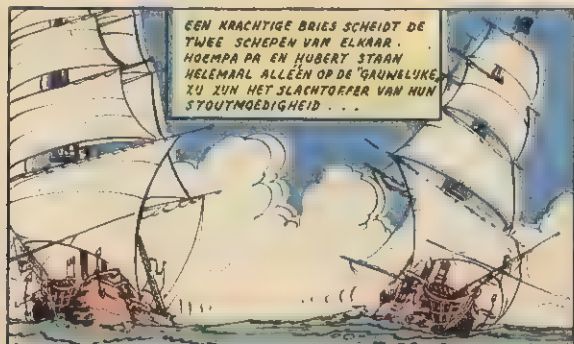
31

EN DE PIRATEN

enden zijn slaags geraakt met de »Gruwelike«, schip van de gevreesde piraat Broke.

HET RENDEZ-VOUS VAN SA

ZESDE HOOFDSTUK

Vertrokken zonder adres na te laten...

JIMMY scheurde het telegram van Higgins in snippertjes, wierp die in het voorbijgaan in de scheurmand en liep dan naar de uitgang van het postkantoor. Hij was zodanig in gedachten verzonken dat hij in de draaideur geklemd bleef, tot grote verontwaardiging van een man die waarschijnlijk zeer haastig was, zodat dit klein oponthoud hem een hele reeks scheldwoorden in de mond lei. Jimmy oordeelde dat het moment slecht gekozen was om daarop 'n «mannelijk» antwoord te geven. Hij had wel ernstiger zorgen. Hij boog dus het hoofd onder de stortregen van scheldwoorden als «imbecil», «lila», «memo», «idiota», maakte zich los uit de draaideur bij middel van een reeks vlugge manoeuvres, glimlachte in de richting van de opvliegende Chileen en verwijderde zich dan.

Colina had dus gelogen... Waarom? Hij had er nochtans geen enkel belang bij de waarheid te verbergen. Het was aan de andere kant totaal onmogelijk dat hij een zo belangrijk detail zou vergeten hebben... En indien hij zich eenvoudig vergiste?... Maar in dat geval...

Jimmy bleef eensklaps staan. Het idee dat hij hem opgekommen was leek fantastisch, maar toch... Neen, het was niet mogelijk! Toen de Chileen hem de eerste maal getelefoneerd had, zei hij toch zeer duidelijk: «ZIJN DE WINTERS IN HET NOORDEN NOG ALTIJD ZO STRENG?» Het centraal bureau van Washington had dit wachtwoord gekozen. Om het te kennen was het noodzakelijk betrekkingen te onderhouden met de F.B.I. De leugen van Pablo Colina hield geen steek, ze was ONBEGRIJPELIJK en ABSURD.

— Ik heb sedert het begin de indruk dat ik een rol speel in een klucht. Niets in heel die zaak verloopt logisch! Ik moet de sleutel van dit raadsel ontdekken... Ik moet weten waaraan ik mij te houden heb!

Hij wierp een blik op zijn armbanduurwerk. Het was half tien. Nog vijftien minuten en Pablo Colina zou hem telefoneren, zo was tenminste de afspraak. Zonder zich te haasten wandelde Jimmy naar het café van de Bandera, waar de agent hem zou opbellen. Er bleef hem nog tijd genoeg om zijn actieplan in grote lijnen vast te leggen.

★

Stone staarde naargeestig naar de lege glazen die voor hem stonden. Hij riep de kelner en betaalde. Hij had twee uren gewacht en zoveel fruitsap gedronken dat zijn maag er haast van omkeerde. Het was onnodig daar nog langer zijn tijd te verkwisten. Iets verhinderde Colina te telefoneren, tenzij hij een voorgevoelen had ge-

had van het gevaar en daarom had besloten ieder contact te verbreken...

Jimmy was niet bereid zich daarmee tevreden te stellen, hij zou de Chileen zoeken en hem uitleg vragen. Hij riep een taxi en liet zich naar de woning van de agent voeren. Colina bewoonde een klein appartement, in een zuidelijke voorstad van Santiago, niet ver van Bella Vista. Stone koesterde echter geen illuzies, hij wist dat Pablo Colina bijna nooit thuis was. Misschien kon hij echter iets vernemen van de huisbaas of van de burenen...

Hij werd ontvangen door een oude, geniepige vrouw die bovendien zo doof was als een pot. Nadat hij ruim drie minuten geroepen had in een acoustische hoorn, zag Jimmy dat er in de wantrouwige ogen van de oude vrouw eindelijk een lichtje verscheen. Alvoorts hij antwoord kreeg, moest hij eerst zeggen wie hij was en waarom hij kwam. Dat deed Jimmy Stone met engelengeduld.

— Ik weet niet waar die nietdief van een Pablo Colina is! zei de oude vrouw terwijl ze een tikje misprijzend de schouders ophaalde.

— Maar hij woont wel degelijk hier?

— Pardon?...

— **HIJ WOONT WEL DEGELIJK HIER?**

— In principe, ja. Maar ik heb hem sedert tien dagen niet meer gezien. Hij is spoorloos verdwenen en heeft me zijn waardevolste boeltje nagelaten. Hij is me drie weken huur schuldig!

Jimmy schudde het hoofd. Het feit dat Colina zijn huisbazaan nog geld verschuldigd was liet hem koud, maar de verdwijning van dat heerschap... dat was iets anders! Waarom had Colina zijn woonplaats zo plotseling verlaten? Hij had een antoegankelijk gehad op de weg van Valparaíso, maar dit verklaarde niet alles...

— En hij liet u geen nieuws geworden?

— Neen, en daarover beklaag ik me trouwens niet. Ik heb hem nooit sympathiek gevonden! Indien ik mijn geld krijg, zou ik me gelukkig achten hem nooit meer te zien!

— En weet u niet waar hij zich thans zou kunnen bevinden?

— Neen, dat weet ik niet. Maar wanneer u hem ziet, vergeet hem dan niet te zeggen dat hij mij nog geld schuldig is!

Jimmy beloofde dit plechtig. Hij voegde er met stentorstem aan toe, dat hij zulke belangrijke opdrachten nooit vergat. Hij zette zijn charmantste glimlach op en nam afscheid, in zijn hart al de huisbazinnen van Santiago verwensend.

Vijf minuten later kon hij een lege taxi doen stoppen en liet zich naar de krant voe-

ren waar Colina werkte. De agent kon wel spoorloos uit zijn woning verdwijnen, maar het was weinig waarschijnlijk dat hij ook op zijn kantoor verdwenen was.

★

De jongeman moest slechts een kwartier wachten alvorens hij het kantoor van de hoofdredakteur van «La Ciudad» werd binnengeleid. De hoofdredakteur was een sympathieke veertiger, groot, zwaar, zeer levendig. Hij had de bleke, matte huidskleur van mensen die te weinig slapen en op onregelmatige uren eten. Een dikke zwarte snor deed, wanneer hij glimlachte, het schitterend wit van zijn tanden uitkomen. Hij schudde Jimmy stevig de hand en zei:

— Aangenaam met u kennis te maken. Ik heet Hernandez... Waarmee kan ik u van dienst zijn, señor Blair?

— Ik heb te Santiago kennis gemaakt met een journalist die voor u werkt. Om onbekende redenen was hij niet op het rendez-vous dat wij voor hedenochtend hadden bepaald. Het was nochtans zeer belangrijk. U kan mij misschien zeggen waar ik die journalist kan vinden?...

— Zijn naam?

— Pablo Colina.

De hoofdredakteur scheen verbaasd en Stone meende dat hij ook een beetje boos was.

— Het zou moeilijk wezen een inlichting over deze jongeman te geven. Colina maakt geen deel meer uit van onze redactie!

— Hebt u hem aan de deur gezet?

— Neen, en ik kan er aan toevoegen dat hij het, van zijn kant, niet eens nodig achtte een ontslagbrief in te dienen. Hij is doodeenvoudig uit de circulatie verdwenen.

— En sedert wanneer?

— Sedert een tiental dagen.

— Maar dat is toch vreemd! Hij heeft me daarover niets gezegd... Heeft hij u sedertdien nog enig teken van leven gegeven?

— Neen, wij hebben heel toevallig vernomen dat hij twee of drie dagen in het hospitaal geweest is. Van Colina zelf kregen we geen woord, zelfs geen telefoontje! Onze vriend Pablo is altijd een beetje zonderling geweest, maar ik heb nooit gedacht dat hij zich tegenover ons zo onhoffelijk zou gedragen!

Stone dacht bij zichzelf, dat de journalisten van «La Ciudad» niet de enige waren die de houding van de Chileen vreemd vonden. Hij apprecieerde die spoorloze verdwijning helemaal niet.

— Wanneer hebt u hem voor het laatst gezien? vroeg Hernandez.

— Gisteravond.

— Ho, dat stelt me gerust! Hij leeft dus nog!

Jimmy beefde. Deze woorden werden gezegd op een toon die iedere interpretatie toeliet.

— Wat bedoelt u daarmee? zei hij terwijl hij Hernandez scherp aankeek. Hebt u er enige reden toe te veronderstellen dat Colina in gevaar verkeert?

— Neen... Ik heb geen enkele reden om te vrezen dat Pablo uit de weg werd geruimd, maar ik heb de indruk gehad dat

hij naast zijn gewoon werk nog geheime activiteiten had, dat hij, in één woord, een dubbel leven leidde... Het zou me helemaal niet verwonderen moest ik morgen of overmorgen vernemen dat hij werd aangehouden als spion!...

Hij zweeg even en stak een sigaar op. Van onder de zware oogleden staarde hij de Amerikaan nieuwsgierig aan. Stone kikte niet, maar hij dacht bij zichzelf: «Die Hernandez weet er meer over dan hij me wil vertellen!»

Op het ogenblik dat hij wilde antwoorden, kwam een redakteur in hemdsmouwen het kantoor binnen. Hij lei op het bureau een stapel gedactylografieerde documenten.

— Dat zijn de laatste berichten, baas! Jacinto wacht. Wij sluiten de derde editie binnen een uur. Indien u een oogje op deze papieren zou willen werpen...

— Ja, dat is in orde. Ik doe het onmiddellijk! Kom binnen vijf minuten terug...

Jimmy wilde opstaan, maar een gebaar van Hernandez weerhield hem.

— Blijf zitten, señor Blair. Ik heb slechts voor enkele minuten werk. Over het algemeen is er niet veel meer te rapen in de informaties die ons na de eerste editie toekomen. Ik werp er een oogslag op en dan kunnen wij verder praten!

Het was duidelijk dat de hoofdredakteur helemaal niets meer te vertellen had. Indien hij aandrang om te blijven, was dit alleen omdat hij wou weten wat die jonge Amerikaan precies over Pablo Colina wist.

— Ik weet waarom je aandringt, dacht Stone. Ik ben op mijn hoede. Dit onderhoud is voor mij beslist nuttiger dan voor u!

Hij nestelde zich wat dieper in zijn zetel en haalde een pakje Lucky Strike uit, dat reeds voor drie vierde leeg was. Heel langzaam stak hij een sigaret op.

Het papiergeritsel hield eensklaps op. Jimmy bekeek Hernandez en was verbaasd over diens veranderde gelaatsuitdrukking. De dikke man was bleek geworden, had rimpels in zijn voorhoofd, zijnde en herlas een gedactylografieerde tekst die hij in zijn bevende hand hield. Zijn ogen puilden uit de kassen. Het nieuws dat hij daar las moest wel zeer belangrijk wezen.

— Hombre! fluisterde hij meer tot zichzelf dan tot zijn bezoeker. Wat een toeval! Ik wist niet dat ik profeet was!

Hij lei het blad papier op een hok van zijn bureau, haalde zijn zakdoek uit en wreef het zweet weg dat op zijn voorhoofd parelde.

— Enkele seconden geleden spraken wij over Pablo Colina.

— Ja, en dan?

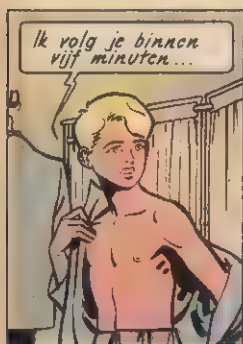
— Die ongelukkige had een ernstige reden om niet op de afspraak te zijn, señor Blair... HIJ IS DOOD. Hedenochtend heeft men zijn lijk gevonden op het strand van Quintero, enkele kilometers ten noorden van Valparaíso.

(Wordt voortgezet.)

ALARM IN H

Teddy is spoedig hersteld van zijn ongeluk

Ik volg je binnen vijf minuten...

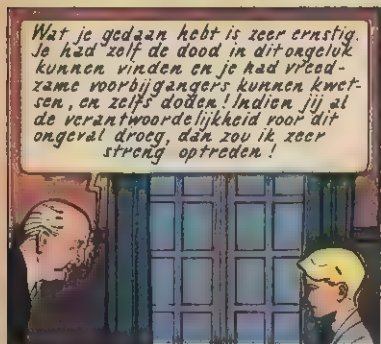
bedurende de rit doet Teddy de mond niet open. Het menen staat hem nader dan het lachen.

Wij zijn er, jongen. Tracht een goede indruk te maken!

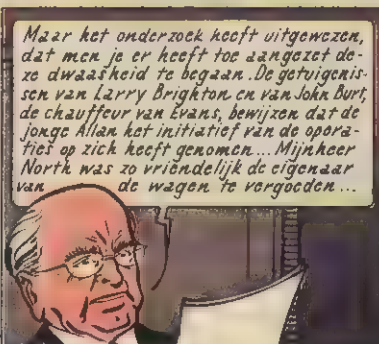

Dus ben jij Teddy? Je verwacht niet dat ik je zou feliciteren?...

Nee... nee, mijnheer...

Wat je gedaan hebt is zeer ernstig. Je had zelf de dood in dit ongeluk kunnen vinden en je had vreedzame voorbijgangers kunnen kwetsen, en zelfs doden! Indien jij al de verantwoordelijkheid voor dit ongeval droeg, dan zou ik zeer streng optreden!

Maar het onderzoek heeft uitgewezen, dat men je er heeft toe aangezet de zo dwaasheid te begaan. De getuigenissen van Larry Brighton en van John Burt, de chauffeur van Evans, bewijzen dat de jonge Allan het initiatief van de operaties op zich heeft genomen... Mijnheer North was zo vriendelijk de eigenaar van de wagen te vergoeden...

Om al deze redenen zal ik voor een keer door de vingers zien. Herbegin niet meer, belooft je dat?

Ik zweer het, mijnheer!

Jongen, jij hebt geluk gehad! 'Gewoonlijk is de District-Attorney veel strenger, weet je!

Het nieuws dat Teddy voor de District-Attorney moest verschijnen, is in de stad reeds bekend. De reporters bewaken de uitgang om de vedette te fotograferen en te interviewen.

Mijnheer Mac Lodd, een verklaring voor de 'U.S. Mail', a.u.b.!

Nee, nee... Ik heb niets te vertellen!

Wij moeten vlug naar Tarass Boelba toe... Die arme duivel is beslist zeer ongerust... En vergeet vooral niet wat de District-Attorney heeft gezegd!

U kan op me rekenen, mijnheer Lodd!

Op hetzelfde ogenblik, te Beverley Hills...

Het is alweer misgelopen! Die knaap heeft het er goed afgebrakt... Dat is al te kras!

Je hebt gelijk! HIJ HEEFT TE VEEL GELUK!

HOLLYWOOD!

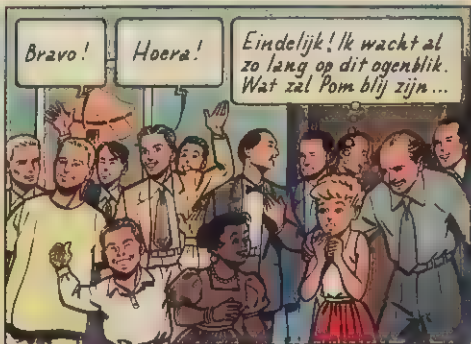
meet voor de District-Attorney verschijnen...

Wij zullen de grote mid-
delen gebruiken. Het is
noodzakelijk!

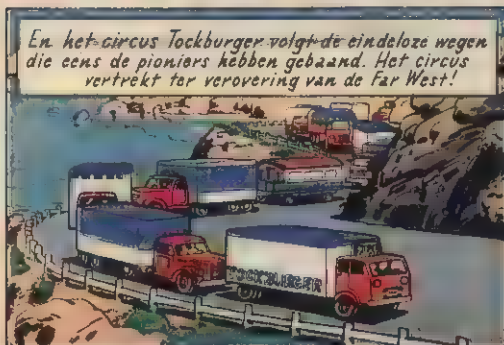
En enkele dagen
later, te New York
hier uitgenodigd
om jullie een belangrijk nieuws
mee te delen. Binnen drie da-
gen vertrekken wij naar Cali-
fornia. De kontraktten werden
getekend... Wij zullen Teddy
en Tarass boelba weerzien.

Bravo!

Hoera!

Eindelijk! Ik wacht al
zo lang op dit ogenblik.
Wat zal Pom blij zijn...

En het circus Tockburger volgt de eindeloze wegen
die eens de pioniers hebben gebaand. Het circus
vertrekt ter verovering van de Far West!

Op een mooie
morgen ontvangt
Teddy een telegram...

Tarass! Ze komen!
Volgende woensdag
zijn ze te Los Angeles!

Foechtra! Eindelijk! Ik kreeg
een vreselijk heimwee naar het
circus en onze vrienden.
Teddy, wij rijden ken tegemoet!

En de volgende
woensdag...

Daar zijn ze!

Mijn beste lieve Pom, ik heb
dikwijls aan jou gedacht!

En alles zou opperbest gaan,
indien...

Maandagavond gaan
jullie tot de aktie over.
Hebben jullie mijn
bevelen goed geknapt?

Ja, maak
je geen
zorgen...

Het moet vlug afgehandeld
worden. Knoop dit goed in
jullie oren: ruim Teddy
uit de weg!

Teddy vermoedt niet welk gevaar er boven
zijn hoofd hangt. In afwachting dat de eerste
opnamen van de Texas Boy zullen gemaakt wor-
den, noemt hij enkele dagen vakantie...

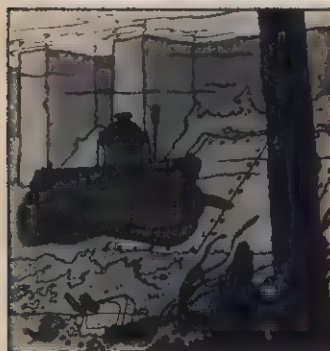
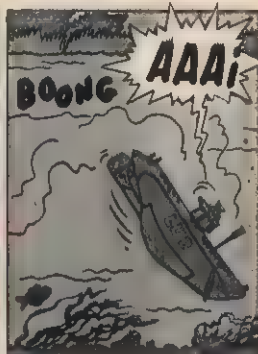
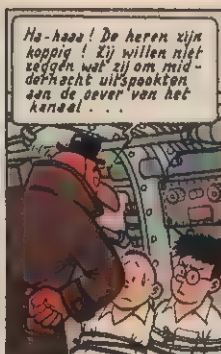
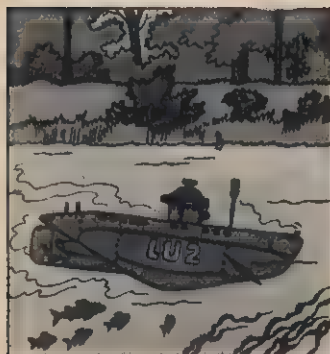
Dit is het einde van het eerste deel. Je
leest het vervolg van dit verhaal in:
TEDDY VOOR DE CAMERA.

DE ZOETWATER

Vik en Dik houden de wacht aan de oever van het kanaal

PIRATEN

DOOR
BOB DE MOOR.

beweert immers dat er daar zonderlinge dingen gebeuren...

Gemaskerde! Er werd een lek
in de romp geslagen...

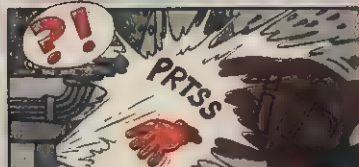

Inderdaad, de vloer is nat...
Meer waar is het lek?

Wel, d'áár...
Hé, nu loopt het
niet meer...

Jullie maken mij wat wijs. Eens van
nederbij bekljken!

PRSS

Waarachtig!... We zijn lek geslagen!
Alarm! S.O.S.!... Hum... Hum...
Geen paniek! Iedereen kalm blijven!...
Carlos, sein een S.O.S. naar onze
basis, en op volle kracht vooruit!...
Geef mij je jas!

Mijn jas?

Misschien kan ik het lek dichtstoppen
met je jas...

Gaat het, chef?

PARSS!

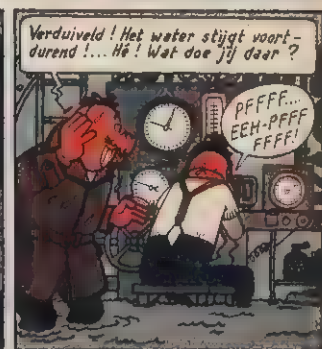

Wat sta je daar te lummelen,
vilskuiken? Zorg dat wij zo
spoedig mogelijk de basis bereiken
of we verdrieken als ratten!

Pardon, chef, maar
het boekje met aanwijzingen
voor het besturen van de duik-
boot steekt in mijn jas.

Haast je! We moeten nog zes kilo-
meter afleggen eer wij uit deze
kist kunnen verlost worden!

Verduimd! Het water stijgt voort-
durend!... Hé! Wat doe jij daar?

PFFFF...
EEH-PFFF
FFFF!

Hum... Hum... Ik blaas een
reddingsboei op, chef... In geval
van nood, zie je!...

Aartsdomme idioot!... Werp dat
speelgoed weg en tracht in
verbinding te komen met onze basis!

Hallo! Hallo!...
Water tot over de
knieën!... Hallo?...
Ja, O.K. Out!

't Is gedaan met ons,
Vik! Hé! Waarom
heb je heel dat zaakje
niet aan de politie
overgelaten?

[Sssjjt! Luister!

Wat zeggen ze?

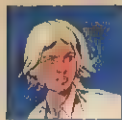
Ze houden alles
gerekend om ons te
helpen te komen...
Eens kijken... Nog 1200
meter eh we zijn gered.

1?

Wat
gebeurt
er?

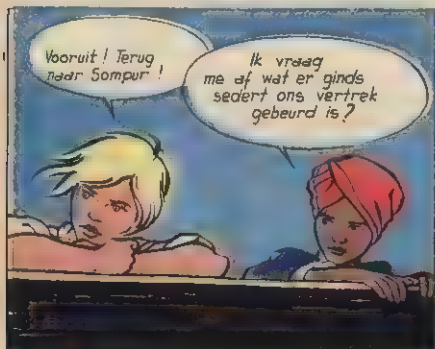

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

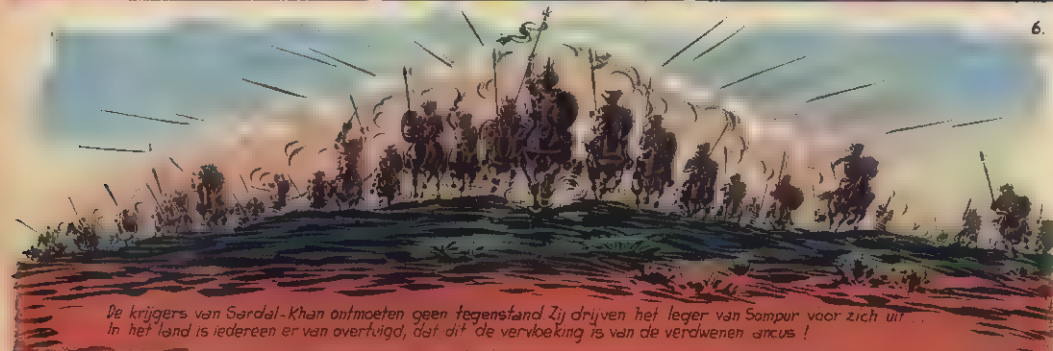
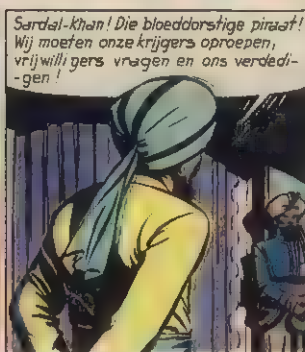
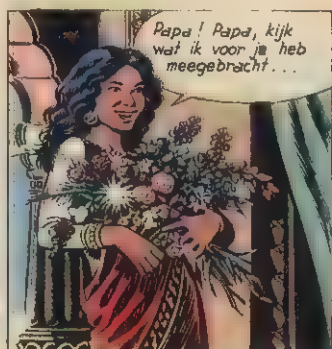
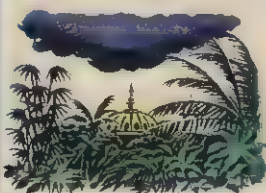
DE MAGISCHE DOLK

DOOR
PAUL CUVÉLIER.

Kim en Corentin varen met kapitein van Put mee naar India terug. Zij zullen de radjah de magische ancus terug bezorgen.

Helaas! onze vrienden vermoeden niet welke tragische gebeurtenissen zich daar hebben afgespeeld...

JEAN GRATON RICHT ZICH TOT U ALLEN :

Beste Vrienden,

Alvorens Michel Vaillant in een nieuwe reeks boeiende avonturen te volgen, wil ik alle lezers danken die het antwoord hebben gegeven op de vraag : « Wie is de Gemaskeerde Racer ? »

Een zeker aantal lezers sloeg de nagel op de kop, een ander deel vergiste zich... Ik heb hier de onjuiste antwoorden voor mij liggen en je ziet, er zijn er heel wat ! Diegenen die Jean-Pierre Vaillant niet herkenden in de gemaskeerde racer, mogen zich niet laten ontmoedigen. Het volgende verhaal zal hen de gelegenheid bieden hun speurzin te scherpen.

Agnes, Michel, Jean-Pierre, Steve en alle andere racers en helden uit de « Gemaskeerde Racer » hebben me gevraagd jullie hun beste groeten over te brengen.

Een stevige handdruk van,

Jean Graton

HET IS DUIDELIJK, VRIEND, DAT JE GRAAG WETEN ZOU :

- Waarom*** Michel Vaillant zal kennis maken met de angst...
- Waarom*** Vader Vaillant zich totaal ontmoedigd zal voelen...
- Waarom*** Steve Warson zijn vuisten zal gebruiken...
- Waarom*** Agnes en Jean-Pierre...?

HEB NOG
ACHT DAGEN GEDULD,
EN WEES STIPT
AAN DE START VAN HET

**CIRCUIT
VAN DE
ANGST**

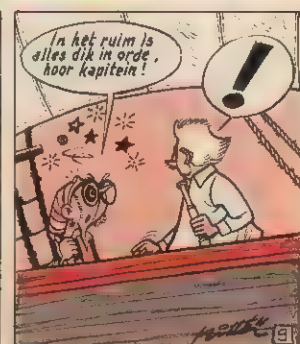
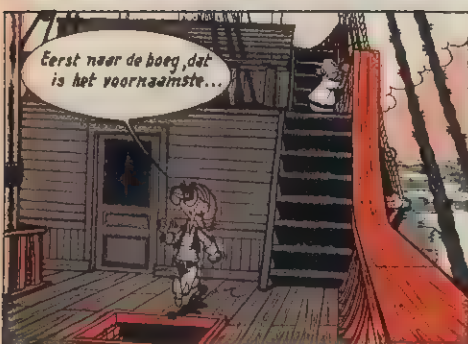
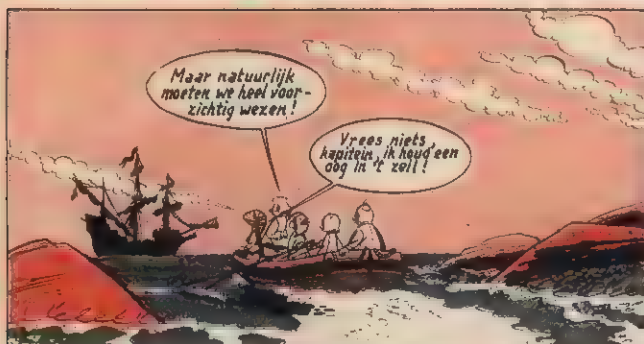

DE BEEFKES

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN SCHEEP

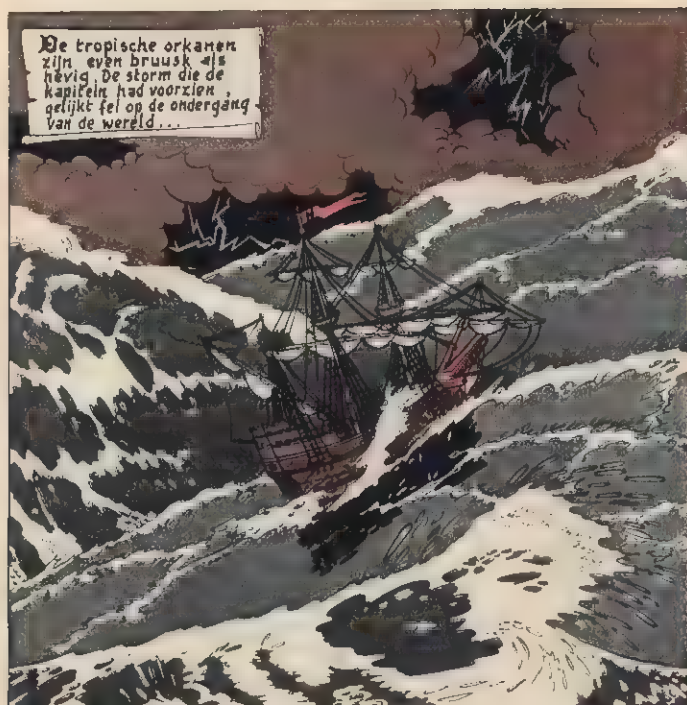
Onze vrienden zoeken «De Meerschulm».

TE KLIPPEN

MAATJE ROL door MITTÉÏ - Tekst : Greg

... dat lang geleden zink met... veel goud aan boord...

De tropische orkanen zijn even bruusk als hevig. De storm die de kapitein had voorzien, gelijkt fel op de ondergang van de wereld...

Verdikkie! Het schommelt hier lustig! Ik deed er goed aan me aan de mast vast te binden.

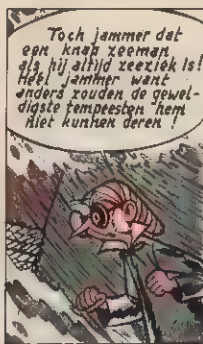

Maar jammer genoeg heeft niet iedereen, dat voorzorgsmaatregel getroffen.

Wat is er van je dienst, kapitein?

BEU... ik ben ziek... BEU... ik ga sterven...

Toch jammer dat een knap zeeman als hij altijd zeerziek is! Heel jammer want anders zouden de geweldigste tempesten hem niet kunnen deren!

Droogstoppel, blijf daar niet staan! Maak je vast aan de mast!

Dat kan niet. Ik moet het roer in handen houden!

HET ROER?

Maar... maar als jij daar staat...

WIE BESTUURT DAN NU HET SCHIP?

Vlug, vlug, vlug! Naar het roer!

Dat is dom! Ik was verstreoid!

Waar op dit ogenblik is het er een geweldige bliksemstraal door de lucht...

HOLA!

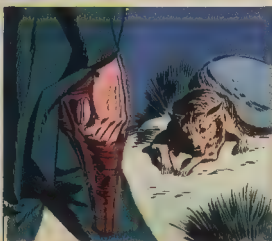
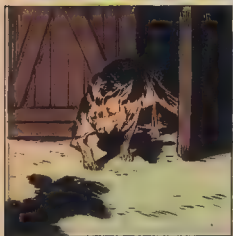
Droogstoppel, kijk... Kijk... Het is afschuwelijk!

Ik heb beslist een stofje in het oog... Wat is er daar te zien?

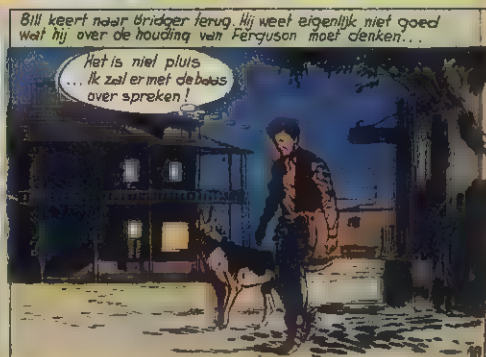
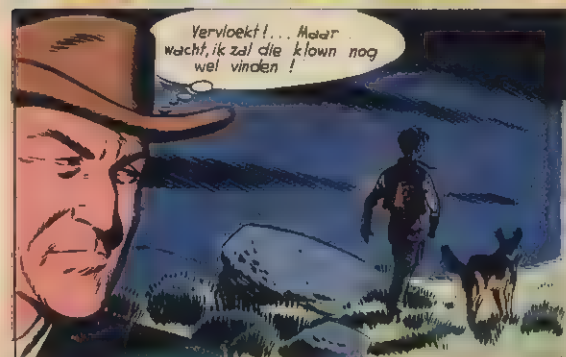
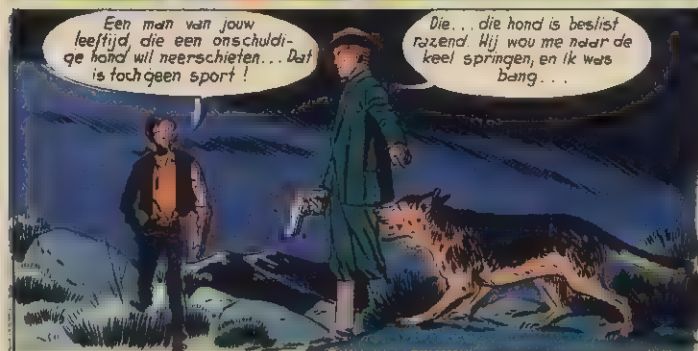
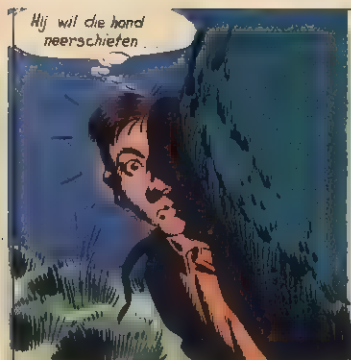

DE HOND VAN ABSAROKA

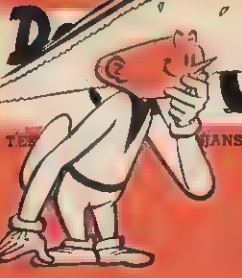

Bilt Ookie vindt de houding van Ferguson zeer verdacht en besluit hem op de hiel te volgen...

door L. en F. FUNCKEN

De geschiedenis van de WERELD

PIOTR BILIKI

SEDERT Michael I Romanov in 1613 tot tsaar werd uitgeroepen, had Rusland zich uitgebreid. Rusland had o.m. Oekraïne veroverd. Zeden en tradities bleven echter eerder Aziatisch dan Europees. Dit oneindig land had geen enkel direkt kontakt met het Westen. Om Rusland te europeaniseren was de wilde energie van het barbaars genie, tsaar Peter de Grote, Piotr Biliki, nodig!

1. — DE SLOBODA
PETER I was tien jaar oud toen hij in 1682 bij de dood van zijn broer, Feodor III, tsaar werd. Zijn andere broer Iwan V was idioot en zijn oudste zuster Sofia nam het regentschap waar. Zij stuurde de jonge Peter naar Preobrazjenskole, een voorstad van Moskou. Daar in de wijk van de Sloboda woonden de vreemdelingen, vooral Duitsers en Hollanders. Peter was nieuwsgierig, levendig en intelligent. Hij had veel belangstelling voor al de dingen van Europa. Als knaap richtte hij zijn eigen «modern» bataljon op. In 1689 liet Sofia zich tot tsarina uitroepen maar daar was Peter het niet mee eens. Hij snelde met zijn bataljon naar Moskou, sloot Sofia op in een klooster en begon te regeren.

2. — HIJ WILDE LEREN...
«Ik heb knappe meesters nodig», zei Peter I en hij vertrok naar Europa. Het is bekend dat hij te Zaandam, in Holland, op de scheepswerven werkte. Hij bracht een bezoek aan België, Engeland, Frankrijk, Duitsland en verbaasde de Westerse wereld door zijn hoge gestalte, zijn kracht en zijn geweld. Toen hij naar Rusland terugkeerde, nam hij Duitse en Hollandse ingenieurs, geneesheren en officieren mee. In zijn bagage... zat er ook een opgevoede krokodil!

3. — DE STRELITSY
HET was in 1697. Sofia had van de lange afwezigheid van haar broer gebruik gemaakt om met de hulp van de soldaten van de lijfwacht, Strelitsy genaamd, de macht terug in handen te nemen. Peter was ongenadig. Hij liet de soldaten die tegen zijn gezag waren opgestaan onthoofden op het Rode Plein. Hij stak zelf een handje toe en sloeg met één sabelhouw drie koppen af. Daarna schoeide hij zijn nieuw leger op Europese voet.

4. — DE UKAZEN
Bij middel van enkele dekreten — ukazen genaamd — schafte Peter de lange mantels en de lange baarden af. Hij liet aan de poorten van iedere stad kleermakers en barbers installeren om te verhinderen dat zijn wetten dode letters zouden blijven... Hij onderwierp de edelen, de bojaren, met de knoet. Hij stampte fabrieken uit de grond, liet kanalen graven, richtte ministeries op. Een oude speelmakker, een jongen van eenvoudige afkomst, Mensjikow genaamd, werd zijn eerste minister.

5. — HET HEILIGE RUSLAND

VAN 1721 af werd de Russische Kerk onderworpen aan de heilige synode en stond niet meer onder het gezag van de patriarch van Moskou. De tsaar zelf hield een oogje in het zeil. De tsarina die niets snapte van al de hervormingen, werd door Peter I in een klooster gestopt en vervangen door Katharina, een meisje van nederige afkomst. Tsaarevitsj Aleksej, troonopvolger, was een bleke, zwakke jongeling, die te midden van de popen en de gewilde boeken leefde. Hij weigerde het nieuw regime te aanvaarden en kwam daardoor herhaaldelijk in botsing met zijn vader. Tenslotte vluchtte hij. Hij werd aan de grens gevangen genomen, teruggebracht en gedood met de knoet.

GEORG - FRIEDRICH HAENDEL

Op een heerlijke lentemorgen van het jaar 1709 bleven de wandelaars staan voor de sierlijke gevel van de Opera van Venetië. Zij keken naar de open vensters en luisterden verrukt naar de heerlijke muziek en het prachtig gezang.

— Wie schreef die mooie muziek? vroeg iemand aan de oude huisbewaarderster die op de drempel van de deur zat.

— Weet u dat niet? Het is Maestro Haendel die ze schreef! Thans herhaalt hij met orkest, koor en solisten zijn nieuwe opera « Agrippina »!

Eensklaps werd de melodieuze zang afgebroken, men hoorde een zangeres gillen. De wandelaars zagen dat een vrouw door een stevige arm half uit het venster werd geduwd.

— Maak u geen zorgen, zei de huisbewaarderster rustig. Er zal niets gebeuren. Maestro Haendel laat niet met zich spotten, hij houdt niet van nukkige zangeressen! Om de drie dagen dreigt hij haar uit het venster te gooien!

Zo was het inderdaad. De grote meester eiste het maximum van zichzelf maar ook van anderen. Hij stond er op dat men zijn tekst noot voor noot weergaf, wat in die tijd voor de solisten ongehoord was. Gewoonlijk volgden zij hun eigen inspiratie en wanneer de noot door de komponist geschreven voor hen te hoog of te laag was, dan zongen zij heel eenvoudig iets anders...

De mooie Friedrich

GEORG FRIEDRICH HAENDEL werd geboren te Halle in Saksen, op 23 februari 1685, een maand voor Johan Sebastian Bach. Zijn vader was een welstellende chirurgijn-barbier die wilde dat zijn zoon advocaat werd. Georg Friedrich was bezeten door de muziek.

Nauwelijks acht jaar bespeelde hij het orgel reeds met brio. Hij verbiedde echter de wens van zijn vader en liep naar de universiteit om zijn hoofd over droge wetteksten te buigen. De muziek liet hem echter niet los. Toen hij achttien jaar was, trok hij naar Hamburg, toen het operacentrum van Noord Duitsland.

Georg Friedrich was groot, blond, mooi. Men noemde hem trouwens « de mooie Friedrich » en hij kon, in zijn jeugd, zo handig omspringen met de degen als met de dirigeerstok!

HAENDEL verbleef geruime tijd in Italië en naar het schijnt verloor hij daar zijn hart aan een mooie en talentvolle zangeres. In 1712 kwam hij naar Engeland. Hij was de graaggezene en gewierde gast van het hof en het is mis-

schien wel daarom dat hij in Groot-Brittannië gebleven is. Hij werkte dag en nacht en oogstte in het begin veel succes. De Italiaanse operakomponisten zagen met lede ogen dat zij helemaal verdrongen werden en zij intrigeerden zo lang en zo goed tot Haendel zijn eigen werk niet meer kon uitvoeren tenzij... hij ook het operagebouw kocht of huurde... Dat deed Haendel. Maar, van zaken doen wist hij nu eenmaal weinig af en zijn groot fortuin slook als sneeuw voor de zon...

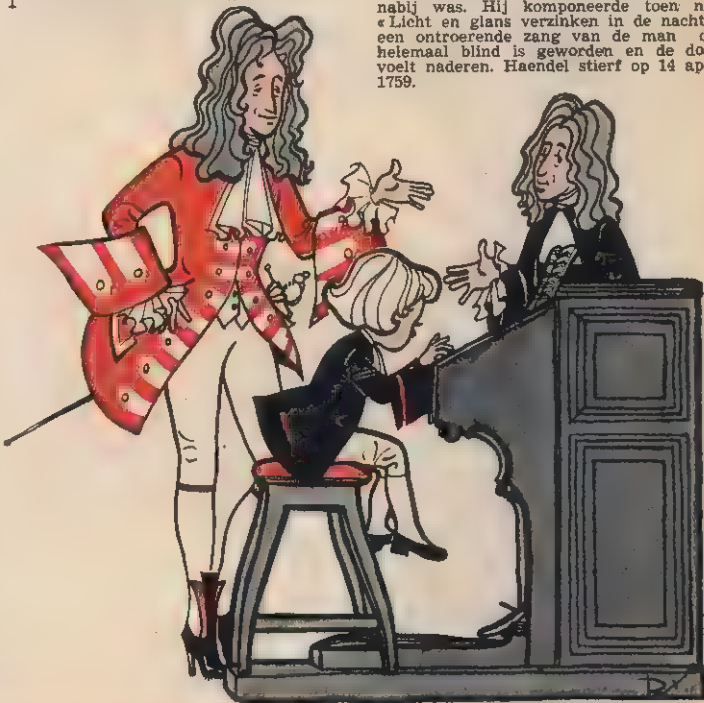
De triomf van de energie

TOEN Haendel ontmoedigd was en er

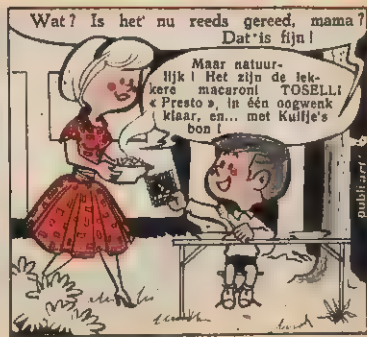
ernstig over dacht weer naar het kon-
tinent te komen, werd hij uitgenodigd enkele concerten te dirigeren in Dublin. Dat was voor hem een spoorslag om opnieuw aan het werk te gaan. Hij komponeerde zijn heerlijke oratorium « De Messias ». Het werd voor het eerst uitgevoerd in april 1742. Het was een triomf!

Vijftig jaar lang werkte hij ononderbroken. Dat was zelfs voor een reus als hij té veel. Hij werd bovendien met blindheid bedreigd.

Op 6 april 1759, na de uitvoering van « De Messias » voelde hij dat zijn einde nabij was. Hij komponeerde toen nog « Licht en glans verzinken in de nacht », een ontroerende zang van de man die helemaal blind is geworden en de dood voelt naderen. Haendel stierf op 14 april 1759.

EEN HEERLIJK AVONDMAAL!

DE GEHEIMZINNIGE EN GULZIGE

MARTER

EEN tijd geleden vond men op de hoeve acht konijntjes met overgebeten keel. Ze waren in dezelfde nacht gedood. En de schuldige? De schuldige was de marter! Iemand heeft me verteld dat zijn naam zou afgeleid zijn van het Duitse woord Mörder, dat betekent moordenaar.

Ik weet niet of dit juist is, het is echter een feit dat de marter nu niet precies in een geur van heiligheid staat! Hij eet vogels en kleine zoogdieren en heeft een bepaalde voorliefde voor het sierlijke, springlevende eekhoorntje. De marter is een uitstekende klimmer en achtervolgt zijn slachtoffer tot in de hoogste boomkruinen.

De Engelsen noemen de marter «sweet-mart», waarschijnlijk omwille van de zachte pels. De marter, hoe gulzig ook, is een sierlijk mooi dier en erg schuw. Over zijn gewoonten weet men weinig af. Ik doorkruiste het woud in alle richtingen (de marter woont in de bossen en men vindt hem in alle beboste streken van Europa) en zag er af en toe één vlug over een open plekje rennen. En ik ben er nog niet héél zeker van, dat het telkens een echte marter was! Van op afstand kan je hem verwarren met zijn familieleden, de steenmarter, de bunzig, de otter.

De echte marter lijkt het meest op de

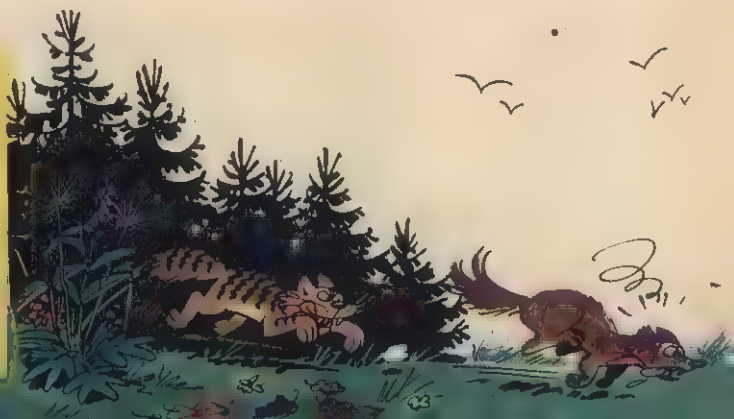
steenmarter. Men kan zelfs marters aantreffen met een witte keel zoals de steenmarter. Over het algemeen heeft een marter een bruine pels met een geel-oranjeachtige keel. De marter is steviger dan een steenmarter en ook sterker. Hij is zeventig tot tachtig centimeter lang (staart inbegrepen). De lengte van de staart bedraagt een derde van de totale lichaamslengte.

Men weet dat de marter liever 's nachts uitgaat dat overdag en dat hij een uitgestrekt jachtgebied heeft. De marter kan in één nacht grote afstanden afleggen. Men weet ook, dat hij heel erg nieuwsgierig is en dat die nieuwsgierigheid hem soms het leven kost. Wanneer men de nieuwsgierigheid van de marter prikkelt, kan men hem in een val lokken.

Hij is een beetje lui en maakt zelf zijn nest niet. De marter geeft er de voorkeur aan te logeren in een leegstaand nest van een eekhoorntje, van een roofvogel ofwel improviseert hij zijn home in een holle boom of in een rotsspleet. De marter is koket! Misschien weet hij dat zijn pels zeer gezocht is. Men maakt er bontjassen van. Men gebruikt de haren van zijn pels ook om schilderspenselen vervaardigen.

Oom Jan

DE marter is de schrik van de vogels en van de kleine zoogdieren, maar wordt op zijn beurt nagezet door de wilde kat. Na een spektakulair gevecht krijgt de kat de overhand, ze doodt de marter en smult hem daarna smakelijk op!

TON en TINNEKE

DOOR Franquin

EEN GEVAARLIJK TUIG

DE P

DE ene dag gaat het opperbste, de volgende is het minder schitterend, de dag nadien is het helemaal mis en vlerentwintig uren later voel je je weer kip-lekker en bepaald fit. Dit is wat de genezesheren «het vitaal ritme» heten. Een Zwitser heeft nu een toestel in elkaar geknutseld dat hij «ritmograaf» noemt. Het is een soort uurwerk dat, eens afgestemd op de geboortedatum, de tijdstippen aanduidt die gunstig zijn voor de arbeid, om zaken te doen, te studeren, enz. Een aantal maatschappijen, o.m. luchtvaartmaatschappijen, zijn van plan zo'n toestel aan te schaffen om de arbeidsbeurten van het personeel beter te kunnen regelen. Dit vooral met het oog op de veiligheid van de passagiers. Misschien is de tijd niet ver meer af, dat we 's morgens kunnen zeggen: «Ik blijf liggen. Mijn ritmograaf is niet puik vandaag!»

ALLES AUTOMATISCH

het kippetje in de oven knappend en goudbruin gebraden is...

DE automatische schoonmaker is wel het laatste snufje. Het is een tuig dat in een hoek van de keuken staat en, door een druk op de knop, de tegels begint te schrobben dat het een aard heeft. Deze schoonmaker spoelt en deilt de vloer en... gaat alleen weer naar zijn hoekje. In z'n vrije tijd laadt hij z'n eigen batterijen!

AMERIKAANSE uitvinders doen het weer best. Een van hen heeft een draagbare radiozendpost uitgevonden waarmee men van op afstand de keuken kan controleren... Men kan er van op afstand het gas mee ontsteken, uit doen en nagaan of

ER werden manchetknopen op de markt gebracht die minuscule muziekdozen zijn en een lepel die steeds z'n evenwicht houdt zodat de baby, die met dit lepelje eet, de inhoud er van niet op z'n slabbetje storten kan.

VRIENDEN, PAS OP DE GOUDVISJES!

FREDERIK SALES, Brits onderdaan, hield een vurig pleidooi ten voordele van de goudvisjes. Heb jij goudvisjes? Luister dan naar hetgeen Sales over deze diertjes zegt:

«Goudvisjes zijn delikate schepsels die slechts dank zij goede zorgen en terheerheid in leven kunnen blijven. Zet ze in een aquarium, en plaats dit in open lucht. Binnenshuis stikken ze. Zet ze nooit in de zon; ze hebben geen oogleden en het te hevige licht doet hen pijn. Sla nooit tegen de rand van het aquarium, want ze zouden zich kunnen doodschrikken. Laat de kat niet rond het aquarium zwerven, want die lust wel een goudvisje... Laat kinderen

niet met goudvisjes spelen, dat is een misdaad. Goudvisjes zijn geen speelgoed. Integendeel. Het zijn edele, intelligente wezens.»

Misschien overdrijft Frederik Sales toch een tikje. Wat denk jij?

OF DAT HEUS WAAR IS?

TE Cincinnati (Ver. Stat.) werd een zekere Travis Zellis tot negentig dagen gevangenis veroordeeld wegens diefstal. Gevangenisbewakers en celgenoten

hebben zijn vrijlating geëist. Waarom? Was die man onschuldig? Neen, maar... hij snurkt 's nachts zo vreselijk dat geen mens in heel de gevangenis een oog kan dicht doen.

Geschenken van de KUIJJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's.
België: Deel I: 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II: 8 reeksen
Europa: Deel I: 10 reeksen
Deel II: 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III: 10 reeksen
per reeks: 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld:
Per reeks van 15 chromo's 50 punten
De Collectie «EXPO» uitgegeven door VICTORIA. 14 reeksen van 10 chromos. Per reeks: 50 punten
Abonnement van 5 nummers op het weekblad KUIJJE 400 punten

De KUIJJE'S Chromo's
Vliegtuigen I: 10 reeksen
Vliegtuigen II: 10 reeksen
Luchtvaart: 6 reeksen
Automobil I: 10 reeksen
Zeevaart I: 10 reeksen
per reeks van 6 chromo's: 100 punten
De Meesterwerken van de Schilderkunst:
16 reeksen van 5 kleurproducties.
per reeks: 200 punten
De KUIJJE'S portefeuille: 200 punten
Het Genzenspel: 200 punten
De Puzzel op hout: 500 punten
ALBUMS:

Vliegtuigen I en II -
Automobil - Zeevaart:
geleefd: 60 Fr
gecolorieerd: 50 Fr
België I en II -
Europa I, II en III
per album: 29 Fr

De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II: 50 Fr
Expo-Victoria: 25 Fr
De Geschiedenis van de Wereld: 29 Fr
Aardrijkskunde van België, deel I en 2 verkrijgbaar tot einde 1959.
Worden niet meer herdrukt.

Stuur je bons naar de KUIJJE'S BON
1/7, P.H. Spaaklaan, Brussel 7.

Om veel KUIJJE'S BON'S te sparen, vraag je steeds de producten:
VANDENHEUVEL — HACOSAN
PANTOFFLES — ESKIMO
KINDERBOTTINES MARATHON
SKI-FRANCO-SUISSE — PANA
PROSMANS — PALMFINA
LOMBARD — COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JUCY & WHIP — ROSELLI
KOFFIE CLE D'OR — NOSTA
DE DAGSLADEN KUIJJE.
TINTIN EN LINE

GEBOREN OP 29 FEBRUARI

TE Amsterdam werd een club opgericht voor mensen «die op een 29 februari het levenslicht aanschouwden». De president van de club hoopt dat al diegenen die «slechts om de vier jaar hun verjaardag kunnen vieren» (want daarom gaat het eigenlijk) zich zullen aansluiten. Om de vier jaar, op 29 februari, zal de club een plechtige vergadering beleggen voor al haar leden.

Zulke vergaderingen mogen er wezen. Ze zijn ongevaarlijk!

740 KAARTJES!

EEN zekere Guglielmo Rosso stapte het bureau van de schatbewaarder van een voetbalclub uit Palermo (Italië) binnen en deponeerde het bedrag voor 740 in gangskaartjes voor het voetbalstadion. De schatbewaarder keek raar op toen Rosso zei: «Ik ben je dit bedrag verschuldigd! In m'n jeugd had ik nooit geld om een kaartje te betalen. Ik zag echter steeds de kans ongemerkt binnen te slippen. Ik dacht bij mezelf: dit is eigenlijk toch diefstal. Nu ik geld heb moet ik m'n schuld betalen!»

OSTILJON

EEN SPOOKKASTEEL

kasteel in 1766 op de lijst van zijn bezittingen schreef om de schatkist het onderhoud er van te laten betalen. In werkelijkheid bestond dit kasteel niet. Karel II wou alleen aan geld komen!... Volgend jaar zal de Britse schatkist dus eindelijk een besparing kunnen doen!

GOED VOOR 2 MAANDEN

EEN Romeinse bouwonderneming heeft een brevet aangevraagd voor een bijzondere procedé van betongieten, dat volgens het zeggen van de ingenieurs, als bijzonder sterk en de eeuwen trotserend mocht gelden. De maatschappij begon maar alvast een gebouw met zes verdiepingen op te richten... dat echter na twee maanden ineens stortte met het gevolg, dat de maatschappij het brevet niet kreeg.

RAAP DE HANDSCHOEN OP

DE KIDNAPPERS RAADSEL 17

De medeplichtige van de kidnappers is Nadine Worth. Baardemakers vergiste zich heel erg toen hij de letters M N las. Hij las 'ze' omgekeerd en dat kon je toch heel duidelijk merken aan de puntjes. In werkelijkheid waren het de letters N. W., de initialen van Nadine Worth.

Le Tigre 732

LE TIGRE, de beste van alle vulpenpen, presenteert zijn Benjamin: LE TIGRE 732, met beschermde pen die slechts 150 F. kost. Geeft recht op 50 KUIFJE'S PUNTEN.

DE TV. DINKY TOYS NOGMAALS VOORAAN MET CAR TELEVISION

die je toelaat vele boeiende uren door te brengen.

DINKY SUPERTOYS N° 968
TV CAR TELEVISION
(Lengte 112 mm.)

Wil je gratis de prachtig geïllustreerde catalogus bekomen, stuur dan deze kaart met duidelijke vermelding van je naam en adres naar: **Fremoer en Zonen**, Bospoortstraat 1, Brussel.

BON n° 20

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE »: 14^e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardian, 9, Brussel. — *Het drukkerij*: Drukkerij-Hellogr. C. Van Cortenberg, p.v.d.a., 280-282, Van Volckemlaan, Brussel 19. — **NEDERLAND**: 60 cent. — **CANADA** en de **USA**: 15 Cents. — **BELGISCH CONGO** en het **buitenland**: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRUIGEN IN HET BUITENLAND:
Nederland: KUIFJE-HOLLAND: Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid).
Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon.: 5 fl. per kwartaal.
Congo: KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk: DARDAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe.
Switserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Seigneur, Lausanne.
Canada en **U.S.A.**: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF
Belg Congo Canada en
en buitenland Ver. Staten
3 maanden ... 95,- F. 105,- F. \$ 2.00
6 maanden ... 180,- F. 205,- F. \$ 4.00
1 jaar ... 350,- F. 400,- F. \$ 7.00

13-8-58

PUBLICITEIT

publ art

DE GRENADIER VICTORIA MET VAKANTIE...

Ik kan niet uitvissen langs waar ze
gegaan zijn... In afwachting
knabbel ik een heerlijke BIG
NUTS!

Hendrik, bekijk
het teken dat in krijt op
die boom werd gezet.

Dit zijn de bijzonderste spoorstekens
die je moet kennen:

- Te volgen weg
- Versperde weg
- Hier wachten, het cijfer
duidt het aantal min. aan.
- Verb. boodsch. Het cijfer
duidt het aant. stap. aan.
- Drinkbaar water in de
richting van de pijl
- Niet drinkbaar water

Bewoond kamp in de rich-
ting van de pijl

Stop om van een
heerlijke reep VIC-
TORIA chocolade te
snoepen!

Kuifje in Tibet

DOOR
HERGE

De monniken menen dat de arme Bobbie razend is en ze drijven hem in een hoek...

